

Ivar Berendsen: Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Finansminister i, at saaledes som vor parlamentariske Forfatning har udviklet sig, vilde den Regnskabsret, om hvilken Finansministeren talte, ikke være den rette Form for en Statsrevision her i Landet. Netop paa dette Punkt var den dybere liggende Divergens mellem afdøde Departementschef Jerichow og mig, om hvilken jeg talte i min første Tale. Dernæst er jeg ogsaa enig med den højtærede Finansminister i, at det først af Finansministrene er lykkedes ham at faa noget saadant gennemført, og at det er lykkedes ham, fordi han har arbejdet videre paa den bestaaende Grund og faaet Statsrevisoratets Tilslutning dertil. Men at løse de indførte Hovedrevisorater med deres tilhørende Personale fra deres Forhold til Administrationen og lægge dem ind under Statsrevisoratet, det kan ikke koste noget, og det er netop det, jeg mener er det næste Skridt paa Vejen. Det eneste, jeg sagde, idet jeg anbefalede at tage det, der her foreligger, var, at det er en Station paa Vejen, og derved forstaar jeg, at Hovedrevisoraterne, de, der er oprettede, og de, der vil blive oprettet, og de, som jeg bestemt haaber paa, vi ogsaa faar at se for den militære Del af Forvaltningens Vedkommende, maa løses fra deres Forhold til Administrationen og lægges ind under Rigsdagens Statsrevisorat, forinden vi har den Betyggelse, der overhovedet kan opnaas. Dette vil ikke koste noget, og det vil ikke være andet end en yderligere Udvikling af det rigtige, der foreligger i Dag, naar vi har vedtaget dette Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg beundrer altid den Iver og Lidenskab, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) lægger i enhver Sag, han har at gøre med, og som ganske sikkert er til Held for Sagen, men naar det ærede Medlem siger, at den Sag, der her er Tale om, er en Station paa Vejen, forekommer det mig, at det samme kan siges om enhver Sag, som overhovedet den høje Rigsdag, ja Mennesker har med at gøre. Det er meget sjældent, man kan naa til Verdens Ende ved noget Skridt; man tager, ved nogen

Foranstaltning, man træffer; man kommer til en Station, og dermed maa man lade sig nøje. Den længste Rejse bliver aldrig ført videre end til en Station. Men naar det ærede Medlem dernæst fremhæver en ganske enkelt Ting, nemlig Spørgsmaalet om Hovedrevisorernes Opgave, og mener, at den næste Station, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, vil være at inddrage Hovedrevisorerne under Statsrevisionen, maa jeg for det første sige, at det vil være lidt underligt, om den høje Rigsdag efter megen Betænkning skulde have oprettet disse Hovedrevisorembeder for snart, hvad det ærede Medlem haaber, atter at ændre dem. Men dernæst er deres Opgave væsensforskellig fra Statsrevisorernes, nemlig at yde en Art administrativ Kritik og Vejledning for Ministrene, hvorfor disse atter staar til Ansvar for Rigsdagen, medens Statsrevisorerne har en rent parlamentarisk Opgave, hvorefter de skal følge Administrationen paa helt anden Vis. Jeg er altsaa desværre uenig med min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds. Muligt er det, at det ærede Medlem vil opleve den Omordning af Statsrevisionen, som han tænker sig. Jeg har den Tro, at adskillige Medlemmer af dette Ting ikke vil opleve den. Naar vi nu endelig er naaet til denne Løsning, skulde jeg tro, den holder, lad os sige en 10—20 Aar, og der er altsaa nogle af de nuværende Medlemmer af Rigsdagen, som ikke vil opleve den nye Ordning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 75 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Lønning for Landfogedembedet paa Færøerne.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3394).